

Книгата на Даниил — сто и петнадесет##

Разкриване на пророческите характеристики на последното поколение

Jeff Pippenger

2024-03-04

В последното поколение на един народ, който бива подминат, се разпознават определени пророчески характеристики. Тогава те са поколение ехидни, защото са формирали характера на Сатана. Те са поколение прелюбодейци, защото са образували неосветени връзки с враговете на Бога. Те са достигнали до такава степен, че виждат, но не могат да разберат, чуват, но не могат да възприемат, защото са необърнати, което е представено като това, че сърцата им затлъстяват. Мойсей пръв се обърна към именно това явление.

И Мойсей повика целия Израил и им каза: Вие видяхте всичко, което Господ извърши пред очите ви в Египетската земя на фараона, на всичките му слуги и на цялата му земя; онези големи изпитания, които очите ти видяха, знаменията и онези велики чудеса. Но Господ не ви е дал сърце да разбирате, очи да виждате и уши да чувате до днес.
Второзаконие 29:2–4.

При първото споменаване на лаодикийското явление на виждане и чуване онова, което Божият народ не е в състояние да види, са знаменията и чудесата на своята основополагаща история. Еремия определя това явление като белег на „неразумните девици“ в последните дни и като представяне на отказа на неразумните девици да приемат вестите на трите ангела, който започва с възвестяването на първия ангел да се боят от Бога Творец. Поради този бунт те не приемат късния дъжд.

Възвестете това в дома Яковов и го разгласете в Юда, като кажете: Чуйте сега това, о, безумен народе и без разум, които имате очи, а не виждате; които имате уши, а не чувате. От Мене ли не ще се боите? казва Господ; няма ли да треперите пред Моето присъствие, Аз, Който поставих пясъка за предел на морето с вечна наредба, тъй че то не може да я престъпи; и макар вълните му да се блъскат, пак не могат да надделеят; макар да бучат, пак не могат да я преминат. Но този народ има отстъпническо и бунтовно сърце; те отстъпиха и си отидоха. И не казват в сърцето си: Нека сега се боим от Господа, нашия Бог, Който дава дъжд, и ранния, и късния, на времето му; Той пази за нас определените седмици на жетвата. Вашите беззакония отвърнаха тези неща и греховете ви задържаха доброто от вас. Еремия 5:20–25.

Езекиил определя онези, които проявяват характеристиките, представени чрез виждане и неразбиране, като бунтовен дом. Те са бунтовен дом, който не ще види историята на своите основи, които са неразумни девици, които са необърнати, защото отхвърлят вестта на първия ангел, а това значи да отхвърлят всички тях, защото, ако не приемете вестта на първия ангел, не можете да приемете нито втората, нито третата. В това състояние късният дъжд се задържа от тези девици по време на късния дъжд. След като Исус се обърна към

тази характеристика в Своя разказ, Той след това пристъпи да представи притчата за сеяча.

А блажени са вашите очи, защото виждат; и вашите уши, защото чуват. Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници са пожелали да видят онова, което вие виждате, и не са го видели; и да чуят онова, което вие чувате, и не са го чули. И тъй, чуите притчата за сеяча. Когато някой слуша словото на царството и не го разбира, дохожда лукавият и грабва посятото в сърцето му. Той е онзи, у когото е посято край пътя. А посятото на каменисти места е онзи, който слуша словото и веднага с радост го приема; но няма корен в себе си, а е временен; и когато настане скръб или гонение поради словото, веднага се съблазнява. А посятото между тръните е онзи, който слуша словото; но грижата за този свят и измамливостта на богатството заглушават словото и той остава безплоден. А посятото на добра земя е онзи, който слуша словото и го разбира; който и дава плод и принася: един стократно, друг шестдесетократно, а друг тридесетократно. Друга притча им предложи, като каза: Небесното царство прилича на човек, който пося добро семе на нивата си; но докато човеците спяха, дойде неприятелят му и пося плевели между житото, и си отиде. А когато поникна стъблото и даде плод, тогава се показаха и плевелите. И тъй, слугите на стопанина дойдоха и му казаха: Господарю, не пося ли добро семе на нивата си? Откъде тогава са плевелите? А той им каза: Неприятел е сторил това. А слугите му казаха: Искаш ли тогава да отидем и да ги съберем? Но той каза: Не, да не би, като събирате плевелите, да изкорените с тях и житото. Оставете и двете да растат заедно до жетвата; а във време на жетва ще кажа на жетварите: Съберете най-напред плевелите и вържете ги на снопове, за да ги изгорите; а житото приберете в житницата ми. Матей 13:16–30.

Неразумните са плевелите, а мъдрите са житото. В притчата за десетте девици притежанието на масло е онова, което проявява разграничението между двете групи, а при житото и плевелите то се основава на това дали семето, което е словото, се разбира. Първото споменаване от Мойсей на една група, която няма да види и следователно няма да разбере, поставя вестта, която трябва да бъде разбрана, като знаменията и чудесата на основополагащата история. Последното пророческо позоваване на елементите на слепотата на бунтовния дом от Елън Уайт посочва, че очите, които бяха благословени да видят онова, което всички праведни мъже желяеха да видят, беше историята на Милеритовото движение.

„Всички весті, дадени от 1840–1844 г., трябва сега да бъдат представени с мощна сила, защото мнозина са изгубили правилната си насока. Вестите трябва да отидат до всички църкви.

„Христос каза: „Блажени са вашите очи, защото виждат; и вашите уши, защото чуват. Защото истина ви казвам, че много пророци и праведни човеци са пожелали да видят онова, което вие виждате, и не са го видели; и да чуят онова, което вие чувате, и не са го чули“ [Матей 13:16, 17]. Блажени са очите, които видяха онова, което бе видно през 1843 и 1844 година.“ Manuscript Releases, том 21, 436, 437.

Исус винаги илюстрира края чрез началото, а първото споменаване на онези, които имат очи, но не виждат или не разбират, и последното споменаване показват, че

основополагащата история на бунтовния дом е онова, което не се вижда и следователно се отхвърля, и така възпрепятства неразумните да разпознаят късния дъжд. Историята на 1840–1844 г. беше предобразена чрез избавлението на древния Израил от египетското робство. Неуспехът на древния Израил да премине първоначалния изпитателен процес ги доведе до Кадис, където те приеха лъжливия доклад на десетте съгледвачи и избраха нов началник, който да ги поведе обратно в Египет. Четиридесет години по-късно те бяха отново доведени при Кадис, и Моисей се провали, като удари Скалата втори път.

Макар Моисей да се провали, Исус Навин все пак продължи да ги води в Обетованата земя. Последното изпитание при Кадис бе свързано със сериозен бунт, защото Исус винаги илюстрира края с началото, и бунтът на десетте съгледвачи при Кадис в началото на четиридесетте години, както и в края на четиридесетте години, също илюстрира един голям бунт при Кадис. Но въпреки бунта на Моисей при Кадис, видението за влизане в Обетованата земя вече не бе отложено.

В бунта от 1863 г., който доведе до засиления бунт от 1888 г., който доведе до още по-засиления бунт от 1919 г., и който достигна своята кулминация в бунта от 1957 г., Исус върна Лаодикийския адвентизъм обратно при Кадис. Той ги върна към историята, в която третият ангел дойде и започна изпитателен процес, който в крайна сметка прояви бунта от 1863 г. и изгнанието в лутането из пустинята на Лаодикия. Третият ангел навлезе в заключителната история на Лаодикийския адвентизъм на 11 септември 2001 г., когато могъщият ангел от Откровение осемнадесета глава, който е третият ангел, слезе. Тогава той възвести, че Вавилон падна, както е предобразено чрез събарянето на кулата на Нимрод, когато кулите на Ню Йорк бяха съборени.

„Вестта на третия ангел няма да бъде разбрана; светлината, която ще освети земята със своята слава, ще бъде наречена лъжлива светлина от онези, които отказват да ходят в нейната нарастваща слава.“ Review and Herald, 27 май 1890 г.

Както с древния Израил, така и със съвременния Израил. Поколението, което е свидетел на 11 септември 2001 г., е последното поколение. Исус каза в двадесет и първа глава на Лука, че „това поколение“, и Той определи това поколение като онези, които живеят, когато небето и земята преминават, което става при Второто пришествие. Това поколение, което ще доживее да бъде свидетел на завръщането на Христос, ще е разпознало знак, който им доказва, че те са последното поколение. Те ще знаят и ще разбират, че са онези, които живеят, когато „изпълнението на всяко видение“ вече не се „отлага“.

Когато Исус напускаше храма с учениците, те Го помолиха да им обясни какво е имал предвид с описанието Си за разрушението на храма. Този разговор представляваше разговора, който Неговите ученици водят през последното поколение. Учениците желясха да разберат какво е имал предвид, когато многократно е поучавал, че лаодикийската адвентна църква ще бъде пометена при скоро идващия неделен закон, тъй като поклонниците в нея биват избълвани от устата Му и вече не са онези, които говорят от Негово име.

В отговор на учениците Си Исус описа разрушението на Йерусалим и последвалата история чак до края на света. След като изложи историческия преглед до деветнадесети стих, Той след това насочва вниманието към разрушението на Йерусалим — разрушение, което е могло да настъпи при кръста, но което по Божията милост и дълготърпение бе отложено за около четиридесет години. В края на тези четиридесет години щеше да има остатък, който да избегне разрушението, но само ако разпознае знака, който Той тогава даде.

В началото на древния Израил имаше един четиридесетгодишен период, който започна със съд над бунта на десетте съгледвачи, отложен за четиридесет години поради застъпничеството на Моисей. В края на древния Израил имаше съд над бунта на кръста, отложен за четиридесет години поради Христовото дълготърпение и милост. И в двете истории имаше остатък, който избяга. Исус винаги онагледява края на едно нещо с началото на едно нещо.

Исус се обърна към знамението, свързано с разрушението на Йерусалим, и го определи като „дните на въздаяние“.

А когато видите Йерусалим обкръжен от войски, тогава знайте, че запустението му е наближило. Тогава ония, които са в Юдея, нека бягат по планините; и които са сред него, нека излязат вън; и които са по околните земи, нека не влизат в него. Защото това са дни на възмездие, за да се изпълни всичко, което е писано. Лука 21:20–22.

„Денят на отмъщението“ са седемте последни язви, и поради тази причина сестра Уайт съпоставя разрушението на Ерусалим с изпълнителния Божий съд в последните дни.

Приближете се, народи, за да чуете; и внимавайте, племена: нека чуе земята и всичко, що е в нея; светът и всичко, що произлиза от него. Защото негодуванието Господне е върху всички народи и яростта Му — върху всичките им войнства; Той ги е предал на пълно изстребление, предал ги е на клане. И убитите им ще бъдат изхвърлени, и вонята им ще се издига от трупове им, и планините ще се разтопят от кръвта им. И цялото небесно воинство ще се разпадне, и небесата ще се свият като свитък; и цялото им воинство ще падне, както лист пада от лозата, и както смокиня пада от смоковницата. Защото мечът Ми се е напоил на небето; ето, ще слезе върху Идумея и върху народа на Моето проклятие за съд. Мечът Господен е пълен с кръв, угоен е с тлъстина, с кръв от агнета и козли, с тлъстината на овнешките бъбреци; защото Господ има жертва във Восора и голямо клане в земята Идумея. И дивите бикове ще паднат с тях, и телците — с едрия добитък; и земята им ще се напои с кръв, и пръстта им ще се угои с тлъстина. Защото това е денят на Господното отмъщение, годината на въздаянията за делото на Сион. Исаия 34:1–8.

Исус даде първото Си публично представяне в Назарет, като обяви Себе Си за Месията. Това представяне бе пророчески управлявано от правилото за първото споменаване. Прочитът, който Той избра, посочи, че Неговото дело включва възвестяването на „дена на отмъщението на Господа“, който според Исаия е също и „годината на въздаянията за делото на Сион“.

Именно в Назарет Христос започна Своето обществено служение и се обяви за Месията. Тогава онези, които чува думите Му, но не разбраха, се опитаха да Го убият, като Го хвърлят от една планина. Началото на Неговото служение беше белязано от опита на жителите на родния Му град да Го убият, а в края на Неговото служение Неговият народ действително Го уби. Неговото служение беше, за да се отъждестви като Месията, което Той стана, когато беше помазан при Своето кръщение. При Неговото кръщение един божествен символ слезе, за да удостовери изпълнението на предсказанието за идващия Месия. На 11 август 1840 г. един божествен символ слезе, за да удостовери предсказанието за изпитващата вест на онази история. И на 11 септември 2001 г. един божествен символ слезе, за да удостовери предсказаната вест на онази история, която е вестта на късния дъжд.

„След като се потруди два дни със самаряните, Исус ги остави, за да продължи пътуването Си към Галилея. Той не се задържа в Назарет, където бе прекарал младежките Си години и ранната Си възмъжалост. Приемът, който Му бе оказан там в синагогата, когато заяви за Себе Си, че е Помазаникът, бе тъй неблагоприятен, че Той реши да търси по-плодотворни полета, да проповядва на уши, които ще слушат, и на сърца, които ще приемат Неговата вест. Той заяви на учениците Си, че никой пророк не е на почит в отечеството си. Тази поговорка изразява естественото нежелание, което мнозина изпитват да признаят някакво чудно достойно за възхищение развитие у онзи, който без показност е живял сред тях и когото отблизо са познавали от детинство. В същото време именно тези хора могат да се възбудят до крайност от претенциите на чужденец и авантюрист.“ Духът на пророчеството, том 2, 151.

В двадесет и първа глава на Лука Христос посочва сто четиридесет и четирите хиляди — последното поколение, което не умира. Той прави това, като представя историята, започнала с последното Му посещение на онова, което по-рано бе домът на Неговия Отец, а след това бе станало домът на юдеите. В повествованието на историята, която Исус започна да излага, Той достигна до момента, когато Ерусалим и храмът, за който учениците искаха да узнаят, трябваше да бъдат разрушени (70 сл. Хр.). Той определи това разрушение като дните на възмездие, което беше част от Неговото встъпително провъзгласяване на служението Му. „Дните на възмездие“ представляваха не само разрушението на Ерусалим през 70 година, но и времето на Божия гняв, представено в седемте последни язви.

Защото това е ден на Господа, Йехова на Силите, ден на възмездие, за да отмъсти на противниците Си; и мечът ще поглъща, ще се насити и ще се опие от кръвта им; защото Господ, Йехова на Силите, има жертва в северната земя, при реката Ефрат. Еремия 46:10.

„Денят на възмездието“ над Вавилон, представен чрез „жертвата в северната земя при реката Ефрат“, започва с скоро предстоящия неделен закон.

Поради гнева на Господа тя няма да бъде населена, а ще бъде съвсем запустяла; всеки, който минава покрай Вавилон, ще се ужаси и ще подсвирне заради всичките му язви. Наредете се против Вавилон отвсякъде; всички вие, които опъвате лъка, стреляйте по него, не жалете стрели; защото съгреша против Господа. Надайте вик против него

отвсякъде; той подаде ръка; основите му паднаха, стените му са съборени; защото това е отмъщението на Господа; отмъстете му; както той е сторил, така сторете и вие на него. Изтребете сеяча от Вавилон и онзи, който държи сърпа по време на жетва; от страх пред угнетяващия меч всеки ще се обърне към народа си и всеки ще побегне в своята земя. Израил е разпиляна овца; лъвовете го прогониха; първо асирийският цар го погълна, а сетне този Навуходоносор, царят на Вавилон, строши костите му. Затова така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, аз ще накажа царя на Вавилон и земята му, както наказах асирийския цар. И ще върна Израил в жилището му, и той ще пасе по Кармил и Васан, и душата му ще се насити по Ефремовата планина и Галаад. В онези дни и в онова време, казва Господ, ще се търси беззаконието на Израил, и няма да го има; и греховете на Юда, и няма да се намерят; защото ще простя на онези, които запазя. Изкачи се против земята Мератаим, да, против нея и против жителите на Фекод; опустоши и съвсем изтреби след тях, казва Господ, и постъпи според всичко, което ти заповядах. Боеви шум се чува в земята и голямо поражение. Как е разсечен и строшен чукът на цялата земя! Как Вавилон стана ужас сред народите! Поставих ти примка и ти също бе уловен, о, Вавилоне, и не разбра; намерен си и също хванат, защото си се борил против Господа. Господ отвори оръжейницата Си и изнесе оръжията на негодуванието Си; защото това е дело на Господа Бога на Силите в земята на халдейците. Елате против нея от най-далечния предел, отворете житниците ѝ; натрупайте я на купове и я погубете съвсем; нищо да не остане от нея. Избийте всичките ѝ телци; нека слязат на клане; горко им! защото дойде денят им, времето на тяхното наказание. Гласът на онези, които бягат и се избавят от Вавилонската земя, за да възвестят в Сион отмъщението на Господа, нашия Бог, отмъщението за Неговия храм. Свикайте стрелците против Вавилон; всички вие, които опъвате лъка, разположете се на стан около него; никой от него да не избяга; въздайте му според делото му; според всичко, което е сторил, така сторете и вие на него; защото се е възгордял против Господа, против Светия Израилев. Еремия 50:13–29.

Разрушаването на Ерусалим през 70 г. сл. Хр. представлява изпълнителния съд над вавилонската блудница, който започва с предстоящия неделен закон в Съединените щати. Исус знаеше, че посочва 70 г. сл. Хр. като предстоящия неделен закон, защото Той е Авторът на Своето Слово и Той е Словото. Важно е да се разпознае контекстът на пророчеството, което Исус излага в двадесет и първа глава на Лука, за да се разбере кой е белегът, който показва, че последното поколение е настъпило.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Пришествието на Христос ще настъпи в най-мрачния период от историята на тази земя. Дните на Ной и на Лот изобразяват състоянието на света непосредствено преди идването на Човешкия Син. Писанията, насочвайки напред към това време, заявяват, че Сатана ще действа с всяка сила и „с всяка измамливост на неправдата“. 2 Солунци 2:9, 10. Неговото действие ясно се разкрива чрез бързо нарастващия мрак, многобройните заблуди, ереси и измами на тези последни дни. Сатана не само води света в плен, но неговите измами проникват като квас в изповядващите нашия Господ Исус Христос църкви. Голямото отстъпление ще се развие в мрак, дълбок като среднощ. За Божия народ това ще бъде нощ на изпитание, нощ на плач, нощ на гонение заради истината. Но

от тази нощ на мрак Божията светлина ще засияе.“

Той прави така, че „светлина да изгрее от тъмнината“. 2 Коринтяни 4:6. Когато „земята беше безвидна и пуста; и тъмнина беше над бездната“, „Божият Дух се носеше над водите. И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина.“ Битие 1:2, 3. Така и в нощта на духовната тъмнина Божието слово се разнася: „Да бъде светлина.“ На Своя народ Той казва: „Стани, свети; защото дойде твоята светлина, и славата Господня изгря над тебе.“ Исаия 60:1.

„Ето“ — казва Писанието — „тъмнина ще покрие земята и мрак — племената; а над теб ще изгрее Господ и славата Му ще се яви над теб.“ Стих 2. Христос, сиянието на славата на Отца, дойде в света като неговата светлина. Той дойде, за да представи Бога на хората, и за Него е писано, че бе помазан „със Светия Дух и със сила“ и „обикаляше, правейки добро“. Деяния 10:38. В синагогата в Назарет Той каза: „Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да изцеля съкрушените по сърце, да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проповядвам благоприятната Господня година.“ Лука 4:18, 19. Това бе делото, което Той възложи на учениците Си да вършат. „Вие сте светлината на света“ — каза Той. „Нека вашата светлина така свети пред човеците, че да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.“ Матей 5:14, 16.“ Пророци и царе, 217, 218.